

og for sig ikke saa ængstelig for denne Kamp, som det ærede 20de Medlem for Hovedstaden talte om, at han var saa bange for, thi dersom kirkelige Spørgsmaal i det hele taget ikke kan blive drøftet i Befolkningen og blive afgjort af Befolkningen, saa ved jeg ikke, hvordan de skulde blive afgjort. Jeg vilde anse det for overordentlig uheldigt for os her paa Rigsdagen at inlde os paa at afgøre kirkelige Spørgsmaal, som der ikke var Stemning for i Befolkningen. Det vilde være klogt og godt, om man fra Menighedernes Side vilde gøre sig det klart, at det, der er Tale om her, i Virkeligheden er at lægge Sagen i deres egen Haand. Vi vil her ikke hindre noget, men overlade Menigheden selv det hele og fulde Ansvar for, om der nogen Sunde skal ansættes kvindelige Præster, og det synes jeg er et godt Standpunkt. Det er jeg i hvert Fald ikke bange for at gøre mig til Talsmand for hverken her eller ude i Landet. Det er muligt, at der kan findes et Udtryk derfor i selve Lovforslaget. Jeg har ikke kunnet finde det, og det har jeg heller ingen Forpligtelse til, men hvis der kunde findes et Udtryk, der kunde berolige i Retning af at fjerne den Misforstaaelse, at der her bliver gjort et brutalt Overgreb mod Kirken, vilde jeg være meget tilfreds med det.

Jeg tror, det vilde være klogt af Ordføreren for det konservative Folkeparti at tage sit Ændringsforslag tilbage for at give Lejlighed til, forinden der skal stemmes om, hvorvidt man ligefrem skal fastsætte et Forbud — og jeg opfatter Ændringsforslaget som et Forbud —, at drøfte, om det var muligt at finde en Form, der gav Udtryk for det, som man maa mene er Hensigten, nemlig at der ikke skal være Forbud, men at Spørgsmaalet paa den anden Side heller ikke skal være afgjort i den Forstand, at man fastslaar, at Kvinder har anden Adgang end den selvfølgelig, der ligger i, at hvis der en Gang bliver Kvinder, der har alle Kvalifikationer, som kan blive indstillet o. s. v., saa vil man ikke fra Rigsdagens Side stille sig hindrende i Vejen derfor. Det er muligt, at der kan opnaas Enighed om noget saadant. Jeg synes i hvert Fald, det var værd at gøre et Forsøg, da vi alligevel skal drøfte Sagen sammen med Forslaget om en Forandring i Menighedsraadsloven.

Ordføreren (Elma Munch): Det ærede 20de Medlem for Hovedstaden (J. Oskar

Andersen) kom gentagne Gange ind paa, at han havde ladet sin Stilling bestemme af Biskoppernes Erklæring samt af den Diskussion, der har været ført i Pressen. At det ærede 20de Medlem for Hovedstaden har kunnet lade sin Stilling bestemme deraf, forstaar jeg ikke, men jeg skal indrømme, som det ærede Medlem ogsaa fremhævede, at Biskoppernes Udtalelser har overmaade stor Interesse. Den ærede Ordfører for Venstre (Jensen-Sønderup) bemærkede, at denne Debat maaske burde have været ført ved første Behandling, men da Pressens Udtalelser og Biskoppernes Udtalelser ikke forelaa paa det Tidspunkt, vilde det være ganske umuligt at tage disse Ting op den Gang. Jeg vil derfor vende lidt tilbage til Biskoppernes Udtalelser saavel som til de Udtalelser, der er fremkommet i Pressen, fordi jeg muligvis derigennem kunde paavirke det ærede 20de Medlem for Hovedstaden (J. Oskar Andersen). Det viser sig nemlig, naar man opmærksomt læser Biskoppernes Udtalelser, at der indenfor Biskoppernes Kreds er overmaade delte Meninger om Sagen, de er saa delte, at en saadan Fællesudtalelse af Biskopperne, som man fra forskellig Side har ønsket, ikke vilde have faaet meget Indhold, hvis den kun skulde indeholde, hvad de var enige om. Der er en af de 7 Biskopper, Biskop Koch, som erklærer, at efter hans personlige Følelse er der intet urigtigt i, at Kvinder bliver Præster, og der er en af dem, Biskop Poulsen, der har en principiel Indvending derimod, idet han anser det for stridende mod Bibelen, og saa er der to af Biskopperne, nemlig Ostenfeld og Ludwigs, som siger, at de ikke har principielle Betæneligheder.

Det ærede 20de Medlem for Hovedstaden brugte det Udtryk, at Biskop Ostenfeld ikke vilde udtale sig. Jeg er ganske uenig med det ærede Medlem i, at Biskop Ostenfeld ikke har udtalt sig. Han har netop udtalt sig ganske overordentlig klart, idet han har udtalt, at han ikke har nogen principiel Indvending imod, at Kvinder bliver Præster. Og endelig er der Biskop Wegener, som mener, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Begrebet kvindelige Præster er stridende mod Bibelen, maa staa aabent, da Mening staar mod Mening. En af Biskopperne, Biskop Schiøler, siger, at Løsningen beror paa en Omformning af nedarvede Begreber, han kan altsaa heller ikke have principielle Indvendinger mod Sagen. Endelig er der een Biskop, Biskop Balslev, der synes at mene, at Bibelen